

F. t. l. vedr. sygehusvæsenet

Til lovforslag nr. L 132. Skriftlig fremsættelse (9. december 1998)

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet. (Behandling af livstruende sygdomme).

(Lovforslag nr. L 132).

Med lovforslaget foreslår regeringen med henblik på udmøntning af finanslovsaftalen for 1999 med Venstre, Det Konservative Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti en ændring i lov om sygehusvæsenet. Herefter indføres en maksimal ventetid for, hvor længe patienter med livstruende sygdomme skal vente på behandling, herunder undersøgelse og efterbehandling. Formålet er at sikre disse patienter behandling uden unødigt ventetid.

Med lovforslaget forpligtes amtskommunerne til at yde behandling inden for de maksimale ventetider, som Sundhedsstyrelsen har fastsat. Det drejer sig om de mest alvorlige hjerte- og kræftsygdomme. Det betyder i praksis, at bopælsamtskommunen snarest efter henvisningen af en patient skal bekræfte, om den kan overholde den fastsatte maksimale ventetid for forundersøgelsen. Tilsvarende gælder fra forundersøgelse til behandling og fra behandling til eventuel efterbehandling.

Kan amtskommunen ikke overholde den fastsatte maksimale behandlingstid på sine egne sygehuse, skal den tilbyde patienten behandling på et sygehus i en anden amtskommune, på privat-hospital eller på et sygehus i udlandet.

Hvis amtskommunen kan tilbyde patienten den forventede undersøgelse, behandling og ef-

terbehandling inden for de fastsatte ventetider, har amtskommunen således opfyldt sin forpligtelse efter lovforslaget.

Jeg går ud fra, at amterne vil påtage sig et fælles ansvar for, at Sundhedsstyrelsens fastsatte maksimale ventetider for behandlingen af disse højrisikopatienter bliver fulgt over hele landet. Det vil eksempelvis kunne ske gennem de regionale samarbejdsstrukturer, der allerede eksisterer. Der er således behov for fælles planlægning af den nødvendige kapacitet på hjerte- og kræftområdet, og behov for i konkrete nødstilfælde at stå hinanden bi.

Kan en amtskommune ikke tilvejebringe et behandlingstilbud inden for den fastsatte maksimale ventetid, overgår visiteringen til Sundhedsstyrelsen, hvis patienten ønsker det.

Det betyder, at Sundhedsstyrelsen skal forsøge at finde et behandlingstilbud her i landet eller i udlandet på offentligt eller privat sygehus. Hvis det ikke kan lade sig gøre, og kan patienten selv finde et privat sygehus her eller i udlandet, der kan varetage behandlingen forsvarligt, får patienten ret til et tilskud til behandlingen.

Det er patientens bopælsamtskommune, der i alle tilfælde afholder udgifterne til behandling. Desuden skal amtskommunen betale et gebyr til Sundhedsstyrelsen, som skal dække udgifterne til Sundhedsstyrelsens sagsbehandling.

De fastsatte maksimale ventetider får virkning snarest muligt og inden udgangen af 1999.

Idet jeg henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til Folketingets velvillige behandling.